

Chodoviny

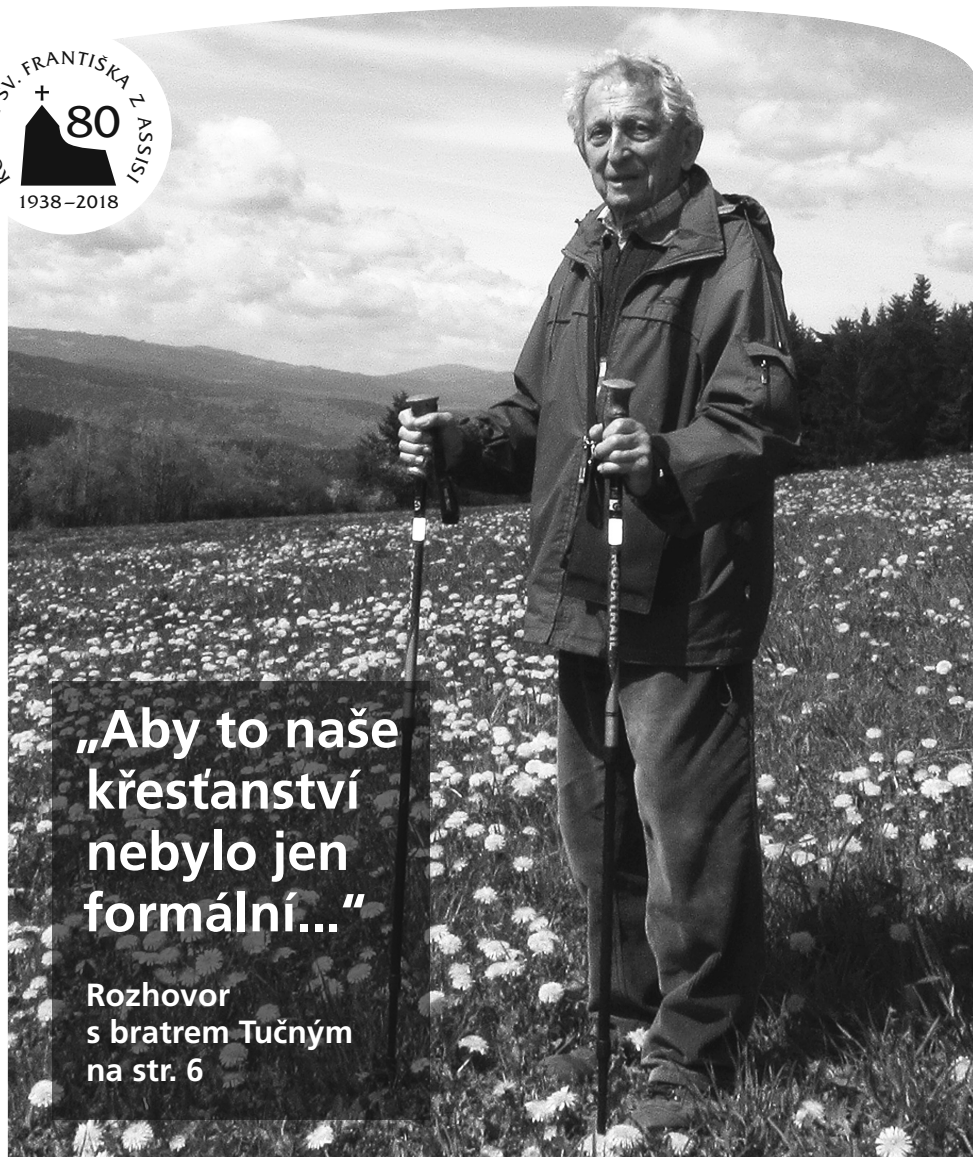
ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L.P. 2018

5

**„Aby to naše
křesťanství
nebylo jen
formální...“**

**Rozhovor
s bratrem Tučným
na str. 6**

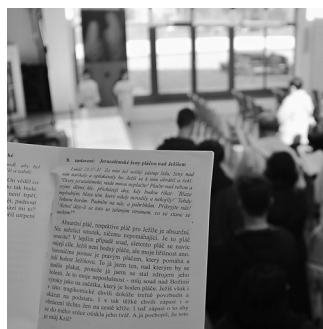
25. 3. / Květná neděle

29. 3. / Zelený čtvrtek

30. 3. / Velký pátek

31. 3. / Bílá sobota / Vigilie vzkříšení

PRAVDA NEBO LEŽ?

Deuteronomium 5,20 • **Nevydáš proti svému bližnímu falešné svědectví.**

Velmi jednoduchý text, tak průhledný. Ano, aplikujeme ho jako univerzální pravidlo, že každá lež je špatná a ne jen že je špatně lživé svědectví o druhém. Taková aplikace je oprávněná, protože pravda a lež je stejný kontrast jako Ježíš a Ďábel. Jeden je synonymem pravdy, dokonce pravda sama, a druhý otec lži.

• Jan 8,44 – „Váš otec je ďábel a vy chcete dělat, co on žádá. On byl vrah od počátku a nestál v pravdě, poněvadž v něm pravda není. Když mluví, nemůže jinak než lhát, protože je lhař a otec lži.“

Bylo by velmi cenné občas se zamyslet nad naším smyslem pro pravdu a trochu ho opráší, aby se stal jasnějším. Není totiž bohužel realita – pravda, že bychom žili ve společnosti stojící na pravdě. Často je to naopak. Kolik je lží o kterých víme, a přece je i ty, kdo je říkají, ve volbách znova zvolíme. Kolik „ukecávání“ sama sebe, že naše lži jsou jen malé a vlastně nikomu neškodí. Nebo tak slavný a sám v sobě lživý pojem takzvané „milosrdné lži“. Ale to je naprostý omyl a nesmysl. Pravda je pravda a Lež je lež.

Lež je základní atribut Božího i našeho nepřítele, sestra pýchy a všech ostatních hlavních hříchů. Lež je něco jako laskomina na stole nepřítele či svůdce. Zakoukáš se, přičichneš, kousneš a jedeš po tobogánu do hlubiny. A navíc o ní Boží a náš nepřítel rád lže, že je nevinna, nebo že jsem, přeci nelhal, jen jsem uvedl druhého v omyl, a kdyby dotyčný pořádně poslouchal, přišel by na to. Jak si dovolíme hájit svoje děti i když nejsou v právu, jak si dovolíme v zájmu zachování tváře a pověsti bezostyšně lakovat svoje okolí. Jak se snažíme manipulací naklonit a ohnout realitu k dojmu, že věci jsou jinak. Kolik poukazů na chyby našeho okolí, abychom mohli říci: „Nejsem na tom jako tamhle ten celník“, a tím sami sebe uvedeme do rádobí příjemného rozpoložení, ale zároveň do nepravdy. Kolik je naší nepravdy v tom, když říkáme, že nemáme čas a přitom jsme se ho jen rozhodli věnovat třeba nějakému osobnímu zájmu místo manželce či manželovi.

Jedna z velmi životných definic pravdy, která stává hráz lži je: Nakolik můj výrok koresponduje s realitou jaká je, natolik je pravdivý. Vzhledem k tomu,

vůči komu takový výrok použiji, by se dal uzpůsobit i následovně: „Nakolik z mého výroku pochopí posluchač realitu takovou jaká je, natolik to byl pro posluchače výrok pravdivý.“

A co je pravda? Za tuhle otázku se schovával i Pilát! A přitom jen zatloukl tou otázkou svoje poznání, které odpovídalo realitě i jeho hlubokému přesvědčení o tom, kdo je Ježíš a že se nedopustil ničeho, za co by zasluhoval smrt. V tomto případě vyhnutí se pravdě znamenalo smrt Ježíšovu, ale je to logické, jestliže otcem lži je Ďábel tak i každá lež v životě osobním i společenském míří ke smrti. Zkusme obnovit svoje zaměření k pravdě vším, co jsme, v duchu dvou následujících textů.

• Jan 8,31 – Ježíš řekl Židům, kteří mu uvěřili: „Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky.³² Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými.“

• Jan 14,5 – Řekne mu Tomáš: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?“⁶ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.⁷ Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli.“

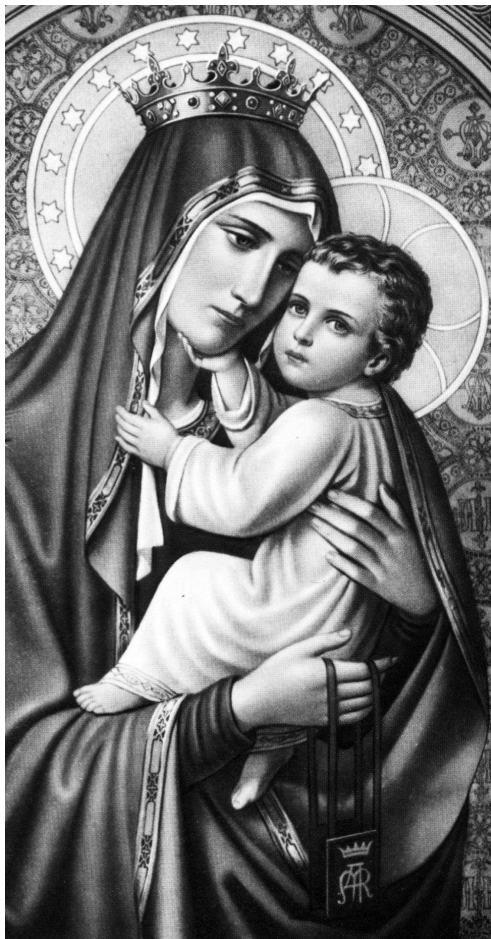
P. Michael

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin, dnes bych Vás i sebe chtěla znovu povzbudit k tomu, abychom si nenechávali poklad víry jen pro sebe. V dubnu jsem byla na jedné akci, kde mimo jiné promluvil krátce i otec biskup Jan Graubner. Ten nás vyzýval k tomu (přesně ho neumím citovat, ale napíši to, co jsem si z promluvy odnesla), abychom na sebe nechali dopadat Ježíšovo světlo a tak jako Měsíc odráží světlo Slunce i my odráželi jeho Světlo tomuto světu. Svět to potřebuje. Lidé mají být v naší blízkosti rádi. Tak jako byli s Ježíšem, když byl na tomto světě jako člověk. My víme, kde čerpat a pak máme dávat dál. Kéž na přímluvu Panny Marie jsme pro druhé lidi požehnáním a přinášíme jim Krista už jen svou přítomností, mlčením, nasloucháním, nebo slovem útěchy i povzbuzením. Kéž jsme vnímaví a citliví na vedení Duchem Svatým a víme, co v které chvíli je třeba udělat pro daného člověka. **Katka**

P. S. Nemyslím tím, abychom pořád mysleli na svou roli. Ale aby tento postoj byl naší přirozeností. Abychom žili v jednotě s Pánem tak, že budeme Jeho nástrojem úplně přirozeně :-)

HLE, TVÁ MATKA...

U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle, tvůj syn.“ Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka.“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě.

(Jan 19,25-27)

Ježíš nám všem dal svou maminku, aby nám pomáhala v každém trápení, v každé nouzi, všude tam, kde je to potřeba. Ona je tou nejlepší pomocnicí při naší cestě životem. V našem pozemském životě nejsou jen radostné chvíle. Jak často do našeho života vstupuje ostrý, silný vítr, bouřky různé intenzity.

Jistě každý z nás se nějakým vlastním osobním stylem obracíme na maminku Ježíše Krista. Ona nás vede do jeho blízkosti. Mnozí z nás navštěvují poutní místa, ať jsou to Lurdy, Fatima nebo mariánská místa tady doma v Čechách, na Moravě. Ale jak často se s ní také setkáváme v ulicích našeho města, v nemocnicích, v boji s různými formami pokušení, v modlitbě svatého růžence... Jak nádherně nám to vystihuje krásná a užitečná modlitba:

„Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží rodičko. Neodmítej naše prosby v našich potřebách, ale ode všeho nebezpečí vysvobď nás vždycky, Panno slavná a požehnaná. Paní naše, prostřednice naše, orodovnice naše, u Syna nám smilování vypros, Synu svému nás doporuč, k Synu svému nás doprovod.“

Modlitba nám dává sílu a naději. Modlitba je pokrmem života. Modlitba vytváří nádherný kontakt s Ježíšem, s Pannou Marií. Víím to z vlastní zkušenosti, jak pomáhá modlitba.

Několik měsíců jsem měl na noze sádku kvůli zlomenému kotníku. Pod sádkou se vytvořily puchýře, z nohy odcházel hnis na povrch nohy. Přes velkou péči kožní lékařky se problém nelepšil. A tu se naskytla možnost cesty do Lurd. Ani minutu jsem neváhal navštívit toto krásné místo. A v Lurdech nastala zajímavá situace. Připravovali jsme se na eucharistický průvod. Sraz byl před hotelem. Stály tam tři slovenské ženy. A tak je oslovuji s otázkou jak se mají, odkud jsou. A dovoluji si podotknout, že je škoda, že jsme se rozešli, a již nejsme jednou republikou. A ty ženy se zase ptají, proč mám francouzské hole. A tak jim vše podrobně vysvětluji. A jedna z těchto sympatických žen říká „počkejte chvíli, přijde manžel“ Divím se, proč manžel? Ale nic neříkám, zůstávám zapojen do milého rozhovoru. Můj údiv skončil, když ta žena svému muži popsala můj případ. Ten muž je primářem v jedné bratislavské nemocnici na chirurgii. „Okamžitě pojdte k nám na pokoj, podívám se na tu nohu“. A tam tvrdě konstatuje: „to je hrozné, takhle jak vás léčí, nemůžete nikdy dojít k uzdravení“. Po ošetření měně dává telefon na jednu českou kožní specialistku. „Ta vám to určitě dá do pořádku.“ Odjíždím

z Lurd s nadějí, že to snad bude dobré. Opravdu ta lékařka za tři měsíce dokázala uzdravit mou nohu.

A tak si říkám, kdybych nejel do Lurd k Panně Marii, asi bych nepotkal bratislavského primáře, a možná, že by ani nedošlo k mému uzdravení. Děkuji Bohu. Den co den chválím Boha a klaním se před jeho velikostí. Uvědomuji si, jak důležitá je modlitba v mém životě. Jak důležitá je přímluva, pomoc Panny Marie.

Přijetím apoštola Jana za syna projevuje Ježíšova maminka svou nesmírnou mateřskou lásku. Ježíš jí světuje každého člověka, všechny lidi na naší planetě. Vždyť ona to nádherně vyjádřila: **Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova** (Lk 1,38). Ona nás všechny objímá a s mateřskou láskou hledá. Ona nás chce vést do Boží náruče, ke svému Synu. Ona čeká trpělivě na naše rozhodnutí. Vidíme

sami, jak svatý Jan přijal Ježíšovu maminku ve svém domě a velice pečlivě se o ní staral až do chvíle, kdy byla s tělem i duší vzata do nebe. I my, každý z nás máme uvést do svých rodin, do svého života tak vzácnou maminku, Pannu Marii. Otevřme jí dveře svých bytů, svého srdce, aby naše rodiny a děti byly v její blízkosti a tím také v blízkosti Ježíše Krista.

Váš jáhen Pavel Urban

„Mlčení nám umožňuje vidět všechno v jiném světle. Jen ten, kdo se naučil mlčet, bude schopný dotknout se srdce bližního.“

ZPRÁVY Z KCMT

Milí farníci,

tento měsíc oslavíme jedenácté narozeniny komunitního centra. Mnohaletý provoz technických zařízení budovy si vyžaduje neplánované investice. V rámci servisní prohlídky kotelný KCMT byla zjištěna nefunkčnost oběhového čerpadla na sálové větvi topení a jeho pohonu. Také vyšlo najevo, že je nedostatečně proplachován kotel a oběh teplé užitkové vody v celé budově dlouhodobě nefunguje dobře. Bude nutno do soustavy přidat kotlové oběhové čerpadlo pro lepší cirkulaci vody, pročistit filtry na stoupačkách ústředního topení a byla nám doporučena i výměna bojleru. Odhadovaná hodnota opravy zařízení kotelný činí 120–150 000 Kč. Na pokrytí této opravy bude určeno několik účelových nedělních sbírek.

Pohlédněte do květnového programu akcí v KCMT, věřím, že si z nabídky vyberete, co je vašemu srdci blízké.

• **Zastavení u Matky Terezy** se bude tento měsíc konat hned dvakrát, z opačného konce světa za námi přijede kubánský kněz P. Alberto a navštíví nás PhDr. Jeroným Klimeš s velmi aktuálním problémem partnerských vztahů „na zkoušku“.

• Určitě si nenechte ujít **divadelní představení**

J.O.B podle scénáře Honzy Zindulky z naší farnosti.

• Nabídneme vám **večerní tančírnu** s kapelou Hvězdný prach, která měla minulý měsíc velký úspěch a hojnou účast.

• V obou našich kostelích se bude konat **Noc kostelů** s programem, který opravdu stojí za účast vaši i za účast vašich přátel, které, prosím, v hojném počtu pozvete. Otevřeme dveře kostelů i našich srdcí dokořán pro všechny, kteří k nám zavítají.

• Pro děti jsou připraveny dvě velké oslavy se soutěžími a divadlem, MC Domeček nabídne **květinovou oslavu Dne matek** a ve spolupráci s naší farností také **balónkovou oslavu Dne dětí**.

• Prosím poznačte si v kalendáři 27. 5., **posvícení v KCMT**. Je to den, kdybychom se celá farnost měli setkat a společně slavit. V KCMT bude sloužena jen jedna mše sv., abychom se opravdu jako farníci nemohli minout. Následovat bude agape a divadelní představení pro děti.

• Zveme vás na **jarní dobrodení**, dělá nám velkou radost, že se nás poslední dobou schází čím dál tím více. Můžeme tak udělat spoustu užitečné práce uvnitř i v okolí našich kostelů a po té u dobrého oběda sdílet radost ze společenství a z vykonaného dobrého skutku pro nás farníky i pro všechny příchozí.

Nezapomeňte se zastavit i v kavárně CafeTerezie, kde vás s nadcházejícími letními dny čeká příjemné a chutné překvapení.

Karina Juráková, ředitelka KCMT

Aby to naše křesťanství nebylo jen formální

Na setkání s bratrem Tučným jsem se těšila nejméně čtyři měsíce. Ano, tak dlouho trvalo, než vyšel čas. Během postní doby jsme se sešli v naší příjemné kavárně a já naslouchala vyprávění člověka, ze kterého vyzařovalo to, čím žil: víra ve vtěleného Boha, který přinesl radost, pokoj, mír pro tento svět a pro každého z nás.

Bratře Tučný, kdy a kde jste se narodil?

Já jsem se narodil v Praze v roce 1925. Vyrůstal jsem v ekumenickém prostředí. Moje maminka byla evangelička a tatínek byl katolík. Tatínek pocházel z Valašska. Od mládí jsem měl blízko jak ke spiritualitě evangelické, tak katolické. To bylo v životě pro mě určující a je to pořád. A velmi mi na srdci leží jednota křesťanů. A stále víc se o tom přesvědčuji, jak je to pro tento svět důležité, aby křesťané byli v jednotě a společně oslovovali svět, který potřebuje Kristovu zvěst, potřebuje duchovní obrodu. Vidíme to v Evropě i jinde ve světě, v celé, stále složitější problematice světa.

Jan Pavel II. měl blízko k našim problémům s tím souvisejícím. Otázka Husova a reformace, porozumět tomu a objektivně to posoudit je pořád otevřená. Už kardinál Beran přišel s tím a Jan Pavel II. to vyzdvihl. I současný papež František svým vztahem k jednotě křesťanů mě nesmírně oslovuje a nesmírně si ho vážím. Otázka jednoty křesťanů byla od mládí ve mně.

Jak jste se dostal k Hnutí Fokoláre?

Když jsem se dozvěděl od manželů Friedových, že tady je společenství Fokoláre, začal jsem tam chodit. Již dříve jsem se znal s Friedovými, protože oni i já jsme chodili na ekumenické bohoslužby. Toto hnutí není určeno jen pro katolíky, má i ekumenické poslání. Začal jsem tam chodit tak před 5 lety.

Jaká je vaše domovská církev?

Je to Českobratrská církev evangelická, která letos bude vzpomínat na své založení v roce 1918. Než

tady na Jižním Městě vznikl sbor této církve a byl postaven náš kostel Milíče z Kroměříže, patřil jsem do sboru v Nuslích. Ale navštěvuji i katolické bohoslužby, protože jejich spiritualita je mi blízká a rád ji prožívám v ekumenickém duchu spolu se sestrami a bratry katolíky. Domnívám se, že tak mám možnost alespoň trochu plnit odkaz našeho Pána Ježíše Krista – ut unum sint, aby jedno byli. V mládí jsem byl potvrzen, to je podobné jako u katolíků biřmování, ve sboru v Klimentěské ulici. Tedy obojí spiritualita mě velmi oslovuje. To, co nás především spojuje, je Kristus. Jeho Kříž nás spojuje. Ježíš je kámen úhelný, o němž se Církev obecná pevně opírá. Velmi rád sleduji pořady TV Noe, ta se myšlenkou sblížení zabývá. Máme v minulosti dost krvavých stop jako křesťané, než jsme se dopracovali k tomu, že podstata je Boží láska k nám a Kristova obět. Sestoupil Bůh Otec v Kristu k nám, aby nám všem bez rozdílu, a to podtrhuji, ukázal naši společnou cestu.

Jakou jste vystudoval školu a kde jste pracoval?

Já jsem 40 let kantořil.

Vystudoval jsem slavistiku. Učil jsem ruštinu a češtinu cizince na jazykové katedře. Patřím ke generaci, která byla díky krutým válečným zkušenostem dost ovlivněna myšlenkou slovanské vzájemnosti. Celé to období nacistické minulosti a ta neskryvaná nenávisť vůči všemu slovanskému, jejich teorie vyšší a nižší rasy včetně té „nejhorší a nejnižší“ – židovské. To mě jako tehdy v poválečné době celou řadu mých vrstevníků také mimo jiné přivedlo ke slavistice.

Jste svobodný?

Já jsem šestým rokem vdovec.

Kde jste se s Vaší budoucí paní seznámili?

To byla láska, která vznikla na fakultě, kde jsme se poznali. Žili jsme společně přes 60 let. Manželka měla stejný obor. Učila také češtinu zahraniční studenty. Spojovala nás také profesní stránka. Mám jednoho syna. Vystudoval ekonomii. Mám 2 vnuky a 1 vnučku a 2 pravnučky.

Jak jste se dostali na Jižní Město?

Nejdříve jsme bydleli s manželčinými rodiči ve vnitřní Praze, po jejich smrti jsme začali řešit bytovou situaci společně i s novou rodinou syna. Pětí výměnnými přesuny jak z filmu Kulový blesk jsme se dostali na Jižní Město. Bylo to před 35 lety. Zažívali jsme postupné zvelebování i počáteční problémy této části Prahy. Nikdy jsme toho nelitovali, že jsme zakotvili natrvalo právě tady na Jižním Městě.

Co vy a politika?

Mě politika nepovznáší. Jsem smutný z toho, do jakých podob se dostává. Místo spolupráce, solidarity, velkorysosti a vzájemného respektu a pochopení, které by měly být v demokracii samozřejmostí, se mezi lidmi šíří napětí a nenávisť. Je to vidět i ve světě. Vzájemná solidarita tu moc není. Místo toho se sociální nůžky rozevírají. Celá ta otázka migrace je způsobena hlavně sociálními problémy. Celý třetí svět, válečné konflikty. Trápí mě tyto problémy.

Jaký koníček – koníčky – Vás provázejí?

Mým zájmem byla otázka jazyků, otázky lingvistické. Vždycky to souviselo s profesí. Ale vedle toho mě zajímaly otázky náboženské. Víra je cesta trvalého poznávání Stvořitele, cesta k němu, k Hospodinu. Víra je veliký dar boží a na této cestě si člověk uvědomuje, že musí jít do hloubky. Čtení Bible, studium, to byl také můj zájem. V evangelické církvi je stará staletá tradice písmáctví, tradice pravidelných biblických hodin. Kde se scházíme a čteme, studujeme Bibli a snažíme se seznámit s Písmem – s Kristem, s jeho evangelijní zvěstí. Pokud chce jít člověk do hloubky, musí číst, promýšlet věci. Vezměte si třeba otce Michaela a jeho homilie; vždy je schopen z biblického liturgického textu „vytáhnout“ žhavý problém, který nutí posluchače do hloubky se nad tím zamýšlet. Druhým mým koníčkem je poznávání víry a seznamování se s náboženstvím, nejen křesťanským, ale i židovským, s islámem i jinými náboženstvími.

S tím souvisí cestování. Hodně a rád jste cestoval?

Do roku 1989 to bylo buď nemožné, nebo velmi omezené. To mohli jen vyvolení. Po roce 1989 se to otevřelo. Byli jsme v Evropě skoro všude. V Itálii – v Assisi, kde mě velmi oslovila osobnost sv. Františka. Blízko jeho hrobu je i chrám, kde je hrob sv. Kláry. Shodou okolností se můj dědeček jmenoval František a babička Klára. Tak to byla jakási pouť ke hrobům jejich patronů. Navštívili jsme Řím, Neapol, ve Francii např. Normandii – místo vylodění. Toto místo je pro mou generaci hodně citové.

To se vracíme do Vašeho mládí.

Během 2. sv. války jste byl hodně mladý...

Když válka končila, bylo mi dvacet let. Ale již během ní jsem byl zapojen v odboji, byl jsem v jedné domácí vojenské zpravodajské jednotce, řízené naším československým zpravodajským centrem v Londýně, vedeným významnou osobností našeho zahraničního odboje plk. Františkem Moravcem (později povýšeným do hodnosti generála), které bylo podřízeno exilové vládě. Po roce 1948 se o tom nesmělo mluvit. O všem, co souviselo se zahraničním odbojem řízeným z Londýna, jako např. o našich zahraničních letcích, tak i o těch „pozemních“ vojácích, kteří bojovali např. v Tobruku. Během války jsme zachovávali velmi přísně princip konspirace. Byli jsme vojenská zpravodajská organizace, která vznikla na začátku války ze skautů. Na konci nás bylo 700 příslušníků a vytvořili jsme celý prapor. Hlavní část praporu pokrývala zpravodajsky Prahu a okolí, dál pak částečně Domažlicko a Plzeňsko.

Patříte do generace těch, kteří byli totálně nasazení. Musel jste být v Německu?

Ročníky 1925 a 1926 již do Německa téměř neposílali, potřebovali nás tady jako svým způsobem otrockou pracovní sílu. Já tedy v Německu nebyl. Pracovali jsme buď ve zbrojním průmyslu nebo v technischer Nothilfe (nouzová pomoc) nebo v Luftschutzu (letecká ochrana). To byly pracovní jednotky, které stavěly letiště nebo kopaly zákopy, byly určeny k hašení požárů a destrukci trosk po bombardování apod. Tam jsme byli rovnou ze škol odváděni pod dozorem německé policie. Podobně to prožívali i v jiných zemích okupované válečné Evropy: Francii, Polsku, na Ukrajině.

Jak dlouho jste byl totálně nasazený?

Jeden a čtvrt roku, pak již skončila válka. Museli jsme narychlo udělat maturitu, ty starší ročníky, některé doslova téměř celé, posílali pracovat do Říše. Odbojovou činnost jsme dělali při tom. Například jsme využívali našeho nasazení a posílali získané důležité údaje přes vysílačky obsluhované radisty – příslušníky výsadků do Londýna. Nebo jsme zjišťovali, jak je rozmístěn průmyslový potenciál, podrobný zbrojní program, jakým směrem a v jakém množství jezdí vojenské zásobovací transporty železnicí a mnohé další informace. My jsme měli možnost se dostat při totálním nasazení i do různých objektů vojenských. Tak jsme o tom mohli dávat podrobné zprávy. Pokud jsme měli nějaké volno z práce, tak jsme plnili další úkoly.

Vraťte se k principu konspirace. Můžete nám ho vysvětlit?

Je to přísný princip utajení, kdy jsme se znali jen 4 lidé, tzv. hlouček, více ne. Měli jsme vojenský systém struktury: prapor, rota, četa, družstvo, hlouček. Deset lidí tvořilo družstvo. Nesměli jsme vědět o těch druhých. V hloučku jsme se znali hlavně jen z vidění a někdy podle krycího křestního jména nebo krycího osobního čísla. Více o nás věděl velitel hloučku, ale také v omezené míře. Pod tím číslem jsme také předávali své zprávy do štábu jednotky. Seznamy těch čísel se jménem jejich nositele jsou dnes uloženy v archivu Vojenského historického muzea. Tak se stalo, že např. jsme v jednom domě byli dva příslušníci brigády a vzájemně jsme o tom vůbec nevěděli. Nebo při povstání v Praze, při němž naše brigáda jako

jeho významná složka aktivně působila, jsem překvapeně konstatoval, že v našich řadách jsou i někteří mí někdejší spolužáci z gymnázia.

Jak to probíhalo, když jste potřebovali přibírat nové členy?

Když někdo znal nějakého bývalého sokola, skauta nebo měl dobrého kamaráda, nahlásil ho štábu brigády, a ta zajistila speciální službou jeho prověření. Ten, co dal tento tip, již ani nemusel vědět, jestli byl dotyčný zařazen a kam se daný člověk dostal. Nově přijatý skládal vojenskou přísahu podle řádu Čs. předválečné armády do rukou velitele, kterého ale podle jména neznal, jen podle tváře.

Měli jste hodně ztrát po heydrichiádě?

My, tedy naše generace, jsme nastupovali po generaci odbojářů, která utrpěla velké ztráty na životech při heydrichiádě. Obnovovali jsme spolu s jinými podzemními organizacemi v jistém slova smyslu dočasně utlumený odboj. Díky přísné konspiraci a nesporně dávce štěstí jsme v průběhu zpravodajské činnosti ztráty neměli, až za povstání. Tam padli někteří naši příslušníci.

Co byste vzkázal čtenářům Fchodovin?

Současný svět potřebuje nás křesťany, abychom v jednotě drželi pevně při sobě a snažili se zvěstovat, že východisko pro svět je pokoj mezi lidmi, lidství, solidarita a spravedlnost. Tedy to, o co tolik usiluje římský biskup papež František. A snažili se sekulární části společnosti toto předávat. Snažit se o to, aby naše křesťanství nebylo jen formální, ale aby to na nás bylo vidět. Je nutné, abychom věděli a nosili to v našem hlubokém povědomí, že patříme pevně k sobě, že jsme opravdovými sestrami a bratry, bez rozdílu zda jsem katolík nebo protestant. Nikdy nezapomenu na jeden hluboký ekumenický zážitek. Bylo to v roce 1968, kdy nastalo dočasné uvolnění. Tehdy se v nádherném Plečnickově chrámu sv. Srdce Páně na Vinohradech konalo celopražské ekumenické shromáždění, na jehož závěr při doslova nabitém kostele mohutně zazněl všemi přítomnými zpívaný společný středověký chorál „Jezu Kriste, štedrý Kněze“. Tak ať takhle stále v našich srdcích zní tento náš společný chorál, v němž je naše společné přihlášení se ke Kristu jako Synu Božímu.

Děkuji za milý rozhovor.

Katka

zprávičky z Farní charity

Nebyl pozdní večer, ale časné odpoledne, první máj. Všichni členové naší rodiny, kteří se sjeli na chatu k tradičnímu rodinnému pálení čarodějnic, byli volně roztroušeni po zahradě. Mladší část rodiny po probdělé noci sotva protrhla oko a pomocí kávy nebo černého čaje se snažila uvést se do provozuschopného stavu. My starší jsme užívali sluníčka a spokojeně zažívali oběd. Rodinnou idylku narušilo zvonění mého mobilního telefonu. Provázena nespokojenými pohledy mnoha párů očí jsem vyběhla po schodech do chaty, abych zjistila, který zločinec si dovoluje volat v tak nekřesťanskou hodinu. Na monitoru poblíkávalo neznámé číslo. Přijala jsem hovor, abych s překvapením zjistila, že nejde o žádného zločince, ale městskou policii. V telefonu se ozval pan strážmistr Jan.

Na stanici městské policie telefonovala toho prvnímájového dopoledne naše klientka paní Jiřina. Vyděsila službu mající policisty svým tvrzením, že je v ohrožení života. Na policii samozřejmě nemohli vědět, že paní Jiřinka má psychiatrickou diagnózu, ke které se ve stáří přidala ještě senilní demence. Paní je osamělá, depresivní a sociální kontakty si udržuje četnými uplakanými telefonáty k nám do kanceláře na pevnou linku a do ordinace praktické doktorky. V den státního svátku jí telefon ani na jednom z míst pochopitelně nikdo nezvedl, a tak ze zoufalství volala na policii.

Dispečink policie na místo okamžitě vyslal nejbližší hlídku. Během několika minut od příjetí hovoru milé klientce na dveře bušili strážmistr Jan s rotným Pepou. Na místě policisté rychle zjistili, že tady žádné nebezpečí nehrozí. Nejprve tedy uklidnili kolegy na dispečinku, odvolali záchranku. Potom začali zjišťovat, jak by mohli být paní Jiřince prospěšní. Ta je požádala, aby jí pomohli dolů ze schodů.

Pánové byli neobyčejně ochotní, snesli chodítko. Dohlédli, jestli má klientka klíče od bytu

a pomohli jí sejít schody. Před domem začali zjišťovat, kam má paní namířeno. Ukázalo se, že ta vůbec neví, kam vlastně původně chtěla jít. Nakonec se vydala na procházku k blízkému parku. Šourala se s chodítkem a oba policisté ji věrně následovali. Měli o ní strach a nechtěli ji nechat bloumat městem samotnou. Prošli se tedy parkem, poseděli na lavičce, obešli několik zavřených obchodů. Paní Jiřinka se rozčilovala, co je to za pořádek, že mají všude zavřeno. Marně jí policisté vysvětlovali, že je státní svátek, a proto je zavřeno. Nakonec se vrátili zpět před dům, kde policisté zase vynesli chodítko do bytu a pomohli paní do schodů.

V bytě policisté našli nad telefonem přilepený telefonní seznam s čísly na vedoucí pracovníky naší charity. Paní Jiřina jim potvrdila, že ji každý pracovní den navštěvujeme. Pan strážmistr tedy pro jistotu zavolal, aby nás o vzniklé situaci informoval. Zajímal se především, jestli bude mít paní postaráno o jídlo a bude mít následující den zajištěnou péči. Měl o naši klientku strach, aby se jí něco nestalo nebo její

situace někdo nezneužil. Navrhoval, jestli by jí nebylo lépe v nějakém lůžkovém zařízení, kde by nebyla sama. Vysvětlila jsem mu, že jsme již několikrát zařídili pobyt v lůžkovém zařízení, ale klientka vždy po několika dnech podepsala revers a vrátila se nám domů. Péči o ní konzultujeme i se sociálním odborem příslušné městské části. Zařizujeme klientce pravidelné návštěvy u lékařů a doprovázíme ji tam. Dohlédíme, aby pravidelně navštěvovala svého psychiatra. Navíc s ní pravidelně několikrát denně telefonujeme, takže o ní máme téměř neustálý přehled. Klientka se obvykle v čase orientuje dobře, jen ten svátek uprostřed týdne ji zmátl.

Poděkovala jsem panu strážmistrovi za neobvyklou ochotu a péči, kterou klientce prokázal. On hovor ukončil se slovy, že se rádo stalo. Policisté si obvykle musí poradit v horších situacích. Ochotně se s paní prošli. Jenom měli trochu strach, aby po nich nechtěla polibek pod rozkvetlým stromem.

Eva Černá

V minulých dvou číslech jsme se s archanděly Gabrielem, Michaellem a Rafaellem ocitli uprostřed procesu Stvoření světa. Setkali jsme se s nimi pátou noc Stvoření, poslední noc v dějinách Vesmíru, kdy ještě neexistoval člověk.

Archandělé diskutovali o tom, co stvoření člověka bude znamenat pro Nebe. Zpočátku se zdálo, že to přinese jen problémy, ale nakonec se situace díky Rafaelovým bystrým úsudkům přece jen trochu uklidnila. Jenže Gabriel ještě kolegům neprozradil úplně všechno...

NOC PÁTÁ

svoboda

„Přátelé, je tu ještě jedna věc, která je možná ze všeho nejvíc znepokojující.“ Gabriel se na chvíli odmlčel, neřikalo se mu to dobře, snad se i trochu bál reakce kolegů. „Vypadá to, že Hospodin chce dát člověku... prosím nelekňte se, ale asi to tak opravdu je, tedy že Hospodin chce dát člověku... svobodu!“

Tohle bylo moc i na Rafaela:

„Cože? Svobodu? Svobodnou vůli? To snad opravdu ne. Svoboda je veliký dar, možná po lásce ten největší. Ale dát ho člověku? Se všemi jeho slabostmi? Vždyť ji neunes. Vždyť svoboda je tak snadno zneužitelná, tak lákavá, aby si ji člověk přivlastnil v míře větší, než mu náleží.“

Michael byl rád, že se Rafael kloní na jeho stranu:

„Jo, to nemůže dobře dopadnout. Vždyť si bude člověk dělat, co bude chtít. A chtít bude asi ledacos...“

Gabriel nebyl Hospodinovým tajemníkem jen tak náhodou, vždy se snažil vše promyslet dopředu:

„Malinko jsem o té svobodě pro člověka už uvažoval. Co kdybychom mu tu svobodu nějak definovali či vymezili? Stanovili hranice, aby byla říditelná a kontrolovatelná.“

Gabriel vzal z dózy na stole čtyři tyčinky a vytvořil z nich kolem své sklenice, která pro tu chvíli představovala člověka, uzavřený čtverec, jako hranici jeho svobody.

„Rafaeli, ty jsi z nás, co se týče filozofie, nejvíce studovaný, neměl bys tam nějakou vhodnou definici svobody?“

„Když ono se svobodou je to těžké. Vždyť už samotný pokus o její definování je vlastně její omezení.“ Rafael krouživými pohyby sklenkou tyčinkový čtverec svobody rozbil.

„Já s Gabrielem souhlasím,“ vložil se do diskuze Michael. „Vždyť tím člověku můžeme jediné pomoci. Přílišná svoboda přece vede k nejistotě až bezradnosti.“

Michael se na chvíli odmlčel a usilovně hledal slova:

„Nerad bych, pánové, abyste mě považovali za marxistu, ale co takhle ‚Svoboda jako poznaná nutnost‘. To přece musí člověk pochopit, že něco se nesmí,“ – Michael ze dvou tyčinek udělal na stole vedle sklenky písmeno X – „a něco zase musí!“ – rozlomil tyčinku na dvě nestejně části a na druhou stranu sklenice z nich udělal vykřičník.

„Tak nějak to asi bude,“ okomentoval Michaelův výtvar Gabriel. „A když už tedy máme, vlastně budeme mít, ty lidi dva, tak prostě svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda toho druhého.“

Gabriel odstranil předchozí tyčinkové symboly a jednu tyčinku položil mezi svou a Michaelovu sklenku jako hranici svobody mezi dvěma lidmi. Nebyl však moc přesný, takže tato hranice byla blíže Michaelově sklenice.

Ten se naoko rozzlobil: „A proč zrovna takhle? Proč mám já mít té svobody méně než ty? Proč ne takhle?“ Michael vzal tyčinku a posunul ji blíže ke Gabrielově sklenice.

„A tady vidíme ten problém,“ přerušil kolegy Rafael. „Každý by raději určoval hranice svobody ostatním než sobě. Takto by byla svoboda definovaná pouze zvenku, pouze hranicemi, omezeními, příkazy a zákazy. Nevím, jestli takováto svoboda by se člověku moc zamlouvala. A navíc si myslím, že to ani není Hospodinův styl.“

Michael však namítl: „Ale zase by to mohlo fungovat. Vždyť bychom člověku koneckonců jiné definice svobody prozrazovat nemuseli, takže by neměl pocit, že o něco přichází.“

Gabriel však věděl o trochu víc než oba jeho přátelé:

„Hospodin chce dát člověku latinské jméno homo sapiens čili člověk rozumný (jen tak mezi námi, nechápu, proč vybral zrovna tohle), tak zřejmě předpokládá, že člověk také něco vymyslí sám. Tedy možná i ty jiné definice svobody. Souhlasím s Rafaelem, že definování svobody pouze zvenku stačit nebude. Ve svobodě musí být volba. Prostě svoboda jako možnost zvolit si cíl.“

Gabriel vytvořil z tyčinek šípku ukazující od sklenice.

„Ale cíl může být dobrý nebo špatný. Jaký si asi člověk vybere?“ Michael postavil druhou šípku ukazující jiným směrem, náhodou k Rafaelově sklenici.

„Vidíte, třeba si člověk jako cíl stanoví ovládnutí druhého člověka.“

„A co třeba navrhnout definici svobody, která by byla pouze uvnitř člověka?“ uvažoval Rafael. „Takovou, aby mu ji nemohl nikdo vzít. Třeba svoboda jako schopnost prožívat radost. Copak může být člověk svobodný, když nemá radost? Copak může mít člověk radost, když není svobodný?“ Rafael vzal tyčinku a vložil ji do prázdné sklenice.

„Ale to by pak mohla existovat svoboda třeba i ve vězení. To nejde, to by člověk nepochopil,“ nesouhlasil Michael.

Gabriel si vzdychl:

„Tak to tedy těm lidem nezávidím, když ani my si s tou svobodou nevíme rady. Dokud budou dva, tak bychom to možná ještě uhlídali, ale co když těch lidí bude víc?“

-
- Nějak se nám to komplikuje, takže pokračování si necháme na příště.

Honza Zi

CO BYLO A CO BUDE?

CO BYLO?

PAŠIJE

Inscenace provedená s dětmi z farnosti v KCMT na Květnou neděli

Zeptali jsme se Elišky Brhlové, vedoucí dramatického kroužku, která společně s Magdou Schreierovou režírovala, dramaturgicky zpracovala, s dětmi navštívila a zrealizovala dramatizaci pašijí podle evangelia sv. Jana na hudbu Petra Jiříčka.

• Ahoj Eliško, chci Ti moc poděkovat za realizaci letošních pašijí. Dostaly se ke mně samé pozitivní ohlasy. Příprava pašijí asi nebyla zrovna krátkodobým angažmá. Kdy si začala ročník 2018 připravovat?

S dětmi jsme začaly navštívovat už po Vánocích. Postní doba přišla letos brzy, a tak jsme měly co dělat, abychom to stihly. Starší herci se k nám přidali až 14 dní před Květnou nedělí.

• Kdo byl s Tebou v nejuzším realizačním týmu a jak jste si rozdělili úkoly? Kolik Vás na kompletní přípravu představení bylo?

Dramatický kroužek, který funguje celý rok, vedu s Majdou Schreierovou. Při secvičování Pašijí jsme tak nějak obě dělaly všechno. Když bylo potřeba něco zařídit, tak to udělala ta z nás, která na to měla čas nebo prostředky. Myslím, že jsme se krásně doplňovaly. Jinak nám také pomáhali rodiče s obstaráním jídla pro herce a vedení KCMT se zajištěním sálu nebo s kostýmy.

• Jak si spokojená s diváckou účastí?

Byla bych ráda, kdyby to představení mohlo vidět více lidí. Je to nejen kulturní zážitek, ale divák může tak více prožít celý pašijový příběh, když jej vidí naživo. Proto jsme začaly zvažovat, že bychom Pašije hrály příští rok víckrát, ale ještě nevíme, co příští rok přinese.

• Jak hodnotíš herecké výkony?

Všichni herci byli výborní! Bez výjimek! Dokonce to zahráli lépe než na zkouškách, takže jsem nadmíru spokojená.

• Komu by si chtěla nejvíce poděkovat?

Musím poděkovat především Majdě Schreierové, že do toho se mnou vůbec šla, a také všem dětem a starším hercům za jejich herecké výkony.

• A případné pozvání na příští ročník, pokud smíme doufat, že by ses do něj znovu pustila?

Určitě bychom chtěly Pašije secvičit i na příští rok. Od Jardy Olšanského se tu už chytla taková tradice, takže bychom ji rády zachovaly. Uvidíme ještě, jestli je opět budeme hrát na hudbu od Petra Jiříčka nebo se pustíme do něčeho nového.

Z KRONIKY SNĚHOVÉ VLOČKY

ZÁPISKY Z ČINNOSTI ODDÍLU PRO HOLKY

Výprava družiny „Sovičky“ do Sv. Jana pod Skalou

Družina Soviček se v neděli 11. 3. vydala do Svatého Jana pod Skalou. Nejdříve se Sovičky učily ošetřovat puchýře a pohmožděné kotníky. Pak vyluštily šifru o tom, kam se mají vydat a pak se vydaly na cestu. Bylo nádherné počasí, tak se nám šlo krásně. Vyšplhaly jsme se ke kříži na skálu nad svatým Janem. S přepychem krásného výhledu jsme obědvaly a cestou dolů se zpívalo. Nechyběl ani „Pozor, medvěd!“. Pak jsme pokračovaly do Srbska. Po cestě jsme hrály různé hry a učily se poznávat některé stromy. Umět ošetřit puchýře se nám nakonec vyplatilo. Při čekání na vlak jsme dorazily poslední zásoby dobrot od maminek. Těšíme se na další výlet!

Výprava družiny Dryády do Sv. Jana pod Skalou

Oddíl skautek jménem Sněhová vločka zaskočen sněhem

V polovině března, o týden později než Sovičky, jsme vyrazily na jarní výpravu. Těšily jsme se, že bude krásně jarně. Ale když jsme se v sobotu probudily, všimly jsme si, že do rána nasněžilo a že

dál chumelí. Bylo v plánu, že pojedeme do Srbska, krásnou procházkou dojdeme do Svatého Jana pod Skalou a pak zpět do Srbska a že cestou najdeme i třeba nějaké zkameněliny. Ale vlaky měly hned na začátku už šílené zpoždění, a když už konečně nějaký vlak přijel, skončil v Řevnicích. Další nejel. Jediný, co měl jet, byl rychlík do Berouna. Tak jsme jely do Berouna a vymyslely jinou trasu. Všude byla spousta sněhu a bylo nádherně. Ve Svatém Janu nás oslovil jeden pán, že by nás provedl kostelem a vzal i do jeskyně. Nabídku jsme přijaly a dozvěděly se spoustu zajímavých věcí. I když výprava byla úplně jiná, než jsme původně plánovaly, moc se nám líbila. Ocenily jsme nakonec i že jsme musely vystoupit z vlaku, když skončil v Řevnicích. S námi vystoupila i spousta dalších skautských oddílů a s některými už jsme se znaly.

Zapsala Sušenka

ZE ŽIVOTA VOSY

VŠESTRANNÝ ODDÍL SPORTOVNÍCH AKTIVIT

Utopí se VOSA?

Otázku, co se stane s vosou, když spadne do vody, jsme začali řešit v polovině března. Odpověď na tuto otázku významně ovlivnil Mýval, jehož návod, jak se neutopit, i když člověk neumí plavat, ověřili postupně všichni členové oddílu. Minikurz plavání a sebezáchrany probíhal pod vedením Mývala až do půlky dubna. Všichni účastníci si vysloužili velkou pochvalu za obrovské pokroky, kterých dosáhli během pouhých čtyřech hodinových lekcí. Ale protože je toho ještě spousta, co se lze od Mývala naučit,

určitě se do vody ještě vrátíme. Zveme i další kluky z farnosti. Mohou se přidat a na závěr školního roku pak s námi vyzkoušet i kajaky a kanoe.

Ztratí se VOSA?

Odpověď na tuto otázku testoval během jedné z pravidelných schůzek Míra. A odpověď?

S kompasem v ruce a v okolí KCMT se už VOSA neztratí.

CO BUDE?

Letní stanový tábor KSK Praha 21. 7. – 4. 8. 2018

Tábor má již 21letou tradici. Nabízíme léty prověřenou kombinaci naučných, zážitkových, fyzických a hlavně zábavných her. Ty jsou propojeny přiběhem převzatým (kniha, film) nebo z naší vlastní dílny. Letos vyrazíme na cestu do pravěku. Děti stráví dva týdny mimo civilizaci s partou dobrých kamarádů, naučí se něco o přírodě, dovednostech skautské praxe, týmové spolupráci ale i o sobě samém. Tábor je určen dětem 8 až 15 let včetně. Místo konání: Manětín.

Vodácký tábor KSK Praha 11. 8. – 19. 8. 2018

KSK Praha opět nabízí osvojení základních vodáckých dovedností a sjezd řeky pod odborným dohledem v prima partě. Letos je v plánu řeka Sázava. Součástí tábora je účast na nedělní mši i další křesťanský zaměřený program. Tábor je určen pro zkušené vodáky i začátečníky od 11 let, všichni se budou mít co přiučit. Součástí tábora jsou i táborové hry, večery s kytarou atd. Parta vedoucích bude obdobná jako minulé prázdniny s jednou, možná dvěma novými tvářemi. Lenka, loňská zdravotnice čeká v květnu miminko. Přesto přislíbila sehrát roli externí vedoucí s přítomností na táboře v nejvyšší míře, kterou jí role maminky dovolí.

Pravidelné schůzky oddílu VOSA, s příslibem od P. Michaela

Oddíl pro kluky se schází každé úterý u věže KCMT. Sraz je v 17.00. Pak se plní úkoly např. ze základů elektroniky v klubovně KCMT. Vedení jedné z květnových schůzek zaměřených na elektroniku přislíbil i náš pan farář. Plánujeme na květen i další lekce plavání, úkoly v terénu a na závěr školního roku ochutnávku z kanoistiky. Kluci projevili touhu vyrazit do konce roku i na víkendovou výpravu vlakem. Aby to bylo možné, potřebovali bychom nějaké posily, starší patnácti let. Kdyby někdo byl ochoten se s námi do toho pustit, prosíme, aby se přihlásil Mírovi.

Kontakty na vedoucí aktivit

■ Letní stanový tábor KSK Praha

Marek Stehlík, tel. 730 996 731
Jakub Jarolímek, tel. 736 452 995
email: taborsk@gmail.com
<http://kskp Praha.org/tabor.php>

■ VOSA • všestranný oddíl pro kluky

Míra Majer, hlavní vedoucí
vosa.kcmt@gmail.com, tel.: 775 005 096.

■ Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek

Lucka Skrčená, vůdce oddílu
tel.: 721 770 421, I.skrцена@seznam.cz
Eliška Kosmáková: elzуска@spoluzaci.cz

„Jak to, pane kavárníku, že máte všechny hrnečky popraskané?“

„Víte, vašnosti, je to od toho, že my u nás vaříme moc silný kafe!“

naše kav(f)árnička Cafe Terezie

Před časem jsem objevil knížku o pravidlech společenského chování v hospodách a kavárnách a je vzhledem k dnešní době psaná poněkud humorným tónem, ale skrývá se tam také kus pravdy a poukázání na vzájemnou laskavost.

Naše kavárna funguje kavárnickým způsobem již 7 měsíců od rekonstrukce a přinesla zcela něco nového do našeho farního Komunitního centra Matky Terezy. Tenhle článek nechce být obhajovací řečí před soudem, ale jenom chce poukázat na to, co zde máme a není to samozřejmost. Kavárna má své oblíbence, ale také ty, kterým se moc nelíbí, což je normální a legitimní. Jenom dodávám, že ani není možné se všem zalíbit a to ani nechci.

Co je pozitivní, je to, že se v ní vytvořil tým mladých kavárníků, kteří se mají rádi a vznikají mezi nimi hezké vztahy. Na to, kolik je jim let, tak umí dělat kávu a čokoládu jako skutečně praví Italové a dokonce někdy tak hlasitě mluví, že někdy přemýšlím, jestli jsem v Palermu nebo v Praze. Kavárna je v plusu (přispívá také na provoz KCMT) a na Jižním Městě je nejlevnější ze všech zařízení, které zde podobný typ služeb nabízí. Používáme skutečně ty nejvyšší suroviny, které jsou dostupné, přesně tak, jak je to zvykem v pravých poctivých kavárnách v Itálii.

Kavárna Cafe Terezie v KCMT chce skutečně být místem, kde je lidem dobře, ale k tomu musíme přispět všichni. Nedá se jít ovšem cestou, že všechno bude skoro zadarmo a někdo za to bude pak doplácet. Takové pokusy už tady byly. Myslím, že všichni, když chceme něco kvalitního, tak si umíme dokonce připlatit, nebo hledáme produkty kvality BIO a dobrá

zpráva je, že v naší kavárně není potřeba připlácet za kvalitu, ale jenom ji podpořit svou přízní, vldným slovem k obsluze a jinými způsoby, které doufám, naleznete ve svém srdci. A také si myslím, že kavárna, kterou máme, přispívá k budování a propojování komunitního centra s lidmi na sídlišti Jižní Město a pak jednou může mít přesahující charakter, než jenom být farní.

A zde je několik střípků ze starých dob, abychom byli v kavárně šťastní a spokojení:

- Číšníka nemá nikdo zdržovati u pultu zbytečnými hovory a číšník se nemá nikdy opírat o židli, nebo stůl, nebo pult, hovoří-li s hostem, nebo mu dokonce důvěrně poklepávat na rameno.
- Nenajde-li host volného stolu a je nucen přisednouti k poloobsazenému stolu, ukloní se a otáže se, není-li místo, kam hodlá usednouti, zadáno. Není-li, s novou úklonou přisedne. Jde-li s ním dáma, i ona se ukloní, což ovšem opětuje ty, kteří u stolu sedí. Představovati se není třeba.
- Na číšníky se hlasitě nekřičí ani hlučně neklepá nožem o sklenici. Zavolají se pokynem nebo ne příliš hlučným upozorněním.
- Sprobitné se nepodává okázale, nýbrž prostě a decentně. Denní hosté dávají denní sprobitné v menších částkách.
- Kdo pozval do kavárny hosty na svůj účet, neplatí před nimi, nýbrž vyrovná účet nenápadně.
- Kdo by chtěl obšírněji poučiti, kdo by chtěl hlouběji ještě vniknouti do šťastného života svého, rodiny, farnosti a velkého světa, tak ať požádá o radu vedoucího kavárničky.

Michal Privara

Cesta lásky Matky Terezy

16. Modlitba dne

pro dětský domov

Nejdražší Pane, dej ať Tě dnes a vždy vidím v tých nemocných, ať sloužíc jim, sloužím Tobě.

Ať poznávám skrytého v nepřítahlivém přestrojení popudlivosti, náročnosti, nerozumnosti a říkám: „Ježíši – můj nemocný, jak je sladké Ti sloužit.“

Pane, dej mi tuto vidoucí víru a má práce se nikdy nestane nudou. Vždy naleznu štěstí v náladách i přáních všech chudých trpících. Ó milovaní nemocní, jak jste mi dvojnásobně draží, když jste pro mě zosobněným Kristem, a jakým velkým vyznamenáním je pro mne, že vám mohu sloužit.

Nejsladší Pane, dej ať si vážím důstojnosti mého vznešeného povolání a jsem si vědoma své velké zodpovědnosti. Nikdy mi nedovol, abych je tupila lhotejností, nelaskavostí a netrpělivostí.

A rovněž Bože, jenž jsi Ježíšem – mým nemocným, rač také být vůči mně trpělivým Ježíšem, snášejičím mé chyby a vidoucím jen můj úmysl: milovat a sloužit Tobě v každém Tvém nemocném.

Pane, posilni mou víru, žehnej mému úsilí a mé práci, nyní i po všechny dny mého života. Amen.

Úryvky na pokračování z knihy:

Malcolm Muggeridge: Matka Tereza z Kalkaty – Něco krásného pro Boha

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Dospělí žijí často jako malé děti. Hrají si na manžele, ale odmítají do manželství vstoupit. Hrají si na rodiče, ale odmítají vzít za potomstvo odpovědnost. Hrají si na křesťany, a odmítají poznání evangelia. Hrají si na vzdělance, ale čtou jen časopisy v čekárně u zubaře. V životě je možné hrát, ale ve hrách nelze žít. *(Maxmilián Kašparů)*

■ Až příště budeš mít pocit, že s tebou Bůh nic nesvede, vzpomeň si, že za: **a)** Mojžíš měl zráho z dětství a byl agresivní, **b)** Gedeon měl strach a chtěl utéct, **c)** Rachab byla prostitutka, **d)** Jeremiáš a Timotej byli příliš mladí, **e)** David měl na kontě cizoložství a úkladnou vraždu, **f)** Jonáš utekl před Hospodinem... *(pokračování příště)*

■ Člověk nedovede nic nedělat. I v tichu se zabývá starostmi, plány, úkoly, problémy, obavami, strachy. Není to snadné, ale snažme se naučit mlčet ve své mysli, nejen ústy. Chceme-li slyšet Ducha svatého, musíme umět mlčet. Duch svatý se nikomu nevnučuje, nikomu neskáče do řeči. Chceme-li, aby nám denně něco řekl, musíme si taky denně naplánovat čas na audienci, v níž budeme mlčet a dáme Duchu svatému slovo.

(Ladislav Kubíček)

■ Pomoz mi, Pane, milovat, pomoz mi nepromrhat životní sílu, milovat sebe sama stále méně a druhé stále více, aby nikdo okolo mne netrpěl nebo nezemřel, protože jsem odepřel lásku, kterou potřeboval k životu. *(Michel Quoist)*

■ Přejde mi zatěžko obdarovat nevděčníka. Mám pocit, že se druhý nedokáže z mého daru radovat. Mně samotnému to bere radost z dávání. Případá mi, že nikdy nedokážu druhého uspokojit. Ke všemu bude mít nějaké připomínky. Nebo dokonce můj dar odmítne a ještě utrousí, že to přece nebylo nutné. Nebo ještě hůř: nedá se obdarovat s tvrzením, že prý má všechno, co potřebuje. *(Anselm Grün)*

DOBROVOLNÍCI, DOBROVOLNICE, DOBROVOLNÍČATA

Milí farníci,

měsíc květen se letos trochu předběhl. Když píší tento malý příspěvek, tak je vlastně venku již spousta kvetoucích stromů, tulipánů, občas i nějaký ten šerík...

Ke květnu v naší farnosti patří i to, že přistupují děti poprvé k přijetí eucharistie. Letos jich bude 26 a jedno z nich, David bude pokřtěný. Pokud budete chtít být u toho – v neděli 20. května na mši svaté v 11.00 v KCMT.

O týden později v neděli 27. května bude mše svatá v KCMT pouze v 10.00. Komunitní centrum bude mít jedenácté narozeniny. Po mši bychom vás rádi poprosili o příspěvky na společné agapé, ve 13.00 je připravena pohádka pro děti.

Před takovou slávou bude potřeba vygruntovat. Proto jste zváni ke společnému dobrodru v sobotu 19. 5. Doufáme, že počasí bude příznivější a dovolí nám pracovat i venku. Sejdeme se jak je zvykem v 8.30 v KCMT i u Františka.

Poslední pátek v květnu bude ve znamení **NOCI KOSTELŮ**. V obou našich kostelích se můžete těšit na bohatý program a zajímavé hosty. Určitě můžete k nám pozvat sousedy a přátele. Kdy jindy se to hodí, než o krásné májové NOCI.

Ráda bych vás navnadila na osmdesáté narozeniny našeho farního kostela svatého Františka, které budou po letních prázdninách. Připravujeme pro vás krásný program. Bude to měsíc se svatým Františkem. Začne 4. září na samotné výročí posvěcení kostela a vyvrcholí na farním dnu první říjnovou sobotu. Brzy se dozvíte více. Každopádně už teď mohu říci, že to bude stát za to.

Přeji krásné májové dny.

Vlasta Hamalová

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

MARTIN, James:

Jezuitský návod (téměř) na všechno.

Vydalo KNA, Kč 489,-

V knize známého jezuitského kněze nenajdeme řešení všech problémů, ale můžeme se naučit, jak hledat Boha úplně ve všem. Ignaciánská spiritualita považuje totiž za důležité opravdu všechno: eucharistii, Boží slovo, osobní modlitbu, službu potřebným, utrpení i radost, ale též rodinu, práci, sexualitu, sport, politiku, stejně jako přírodu, výtvarné umění, poezii a hudbu. Neobyčejně vtipně a přímočaře promýšlí otázky, které důvěrně známe: Jak se správně rozhodovat? Jak být dobrým přítelem? Jak najít Boha? Jak milovat? Jak mám vědět, kým bych chtěl být?

MAYER-SKUMANZOVÁ, Lene: Lžička medu

(cesta k prvnímu svatému přijímání).

Obyčejně neobyčejný příběh o tom, jak Bůh tiše promlouvá do dětských duší. Skrze přírodu, skrze kamarády, skrze události a vztahy v nejbližší rodině. Někdy i skrze okolní svět, v němž je tak krásné, ale občas i náročné žít.

Skupinka dětí se připravuje na první svaté přijímání. Středem dění je Julie a její kamarád Štěpán. Jeho dědeček chová včely a vyrábí vynikající med, který si děti vychutnávají po lžičkách. Tak, jak

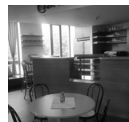
objevují chuť medu a úžasné věci ze života včel, přicházejí děti postupně na chuť i Božím věcem.

PHILIPPE, Jacques: Ve škole Ducha Svatého.

Vydalo KNA, Kč 149,-

Jak se otevírat Duchu Svatému, nebránit se jeho působení, učit se rozeznávat jeho hlas a dát se jím vést? Jak vnímat Boží vnuknutí? Jak odpovídat na Boží volání? Na podobné otázky hledá autor svěží a praktické odpovědi. Svá tvrzení opírá o Boží slovo, ale i o zkušenosti velkých osobností církve, zejména Františka Saleského a Louise Lallemana.

 afeTerezie

OTEVÍRACÍ DOBA KAVÁRNY

Út 15.30–20.00 St 15.30–20.00

Ne 9.30–13.30 (dále v době programů)

**Zveme vás na novinku v sortimentu
– na výbornou kopečkovou italskou zmrzlinu
„La panna gelato“**

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA / KVĚTEN

www.mc-domecek.cz

PRAVIDELNÝ DOPOLEDNÍ PROGRAM

- Po / 8.00–12.00 / Školička Sluničko, pravidelný program pro děti od 2 let bez účasti rodičů.
 - Út / 9.00–12.00 / Otevřená herna.
 - St / 9.00–12.00 / Otevřená herna, od 10.00: Hrátky s batolátky (do 18 m.) – bez přihlášení.
 - Čt / 9.00–12.00 / Otevřená herna, od 10.00: Pohybové hry pro rodiče s dětmi (dětí od 18 m.) – bez přihlášení.
 - Pá / 9.00–12.00 / Otevřená herna, od 10.00: Čas na pohádku, od 10.30: Šikulové – tvořivá dílnička pro děti za pomoci rodičů či prarodičů – bez přihlášení.
- Vstupné do herny je 50,- za rodinu na celé dopoledne.

AKCE V KVĚTNU

- Volná místa v kurzech angličtiny pro děti ve všech dnech i termínech. Přijímáme v průběhu celého pololetí. Informace a přihlášky vám rádi poskytneme na emailu: mcdomecek@praha.ymca.cz nebo na telefonu 773 993 985.
- Volná místa na lekci PILATES s Janou Po 12.20–13.10.
- ČESKOSLOVENSKÉ ODPOLEDNE
Středa 23. 5. / 17.00–18.30. Přijďte si popovídat, zazpívat písničky, přečíst pohádku. Vstupné je pro tento měsíc dobrovolné. Není třeba se předem hlásit.
- OSLAVA DNE MATEK neboli KVĚTINOVÁ OSLAVA V MC DOMEČEK.
- Neděle 13. 5. 2018 / 14.00–16.00. Odpolední akce nejen pro maminky. Více na našem webu a facebooku.
- FOCENÍ v MC Domeček Sobota 26. 5.: 10 ks fotografií v digitální podobě za 550,- Kč. Přihlášení na adamfoto@adamfoto.cz nebo na telefonu 608 158 798.

PŘEDNÁŠKY A BESEDY

VEČERNÍ

- ČT 3. 5. / 19.00–21.00 / zajímavá přednáška Babety Rašovské na téma PREVENCE PORUCH UČENÍ – neurovývojová stimulace. Cena přednášky je 80,- Kč a je nutné přihlášení na emailu: mcdomecek@praha.ymca.cz
- ČT 17. 5. / 18.30–20.30 / KAFE S PERSONALISTKOU aneb návrat po rodičovské dovolené nemusí být stres. Přednášejí INSPIROMATKY. Cena přednášky je 80,- Kč a je nutné přihlášení na emailu: mcdomecek@praha.ymca.cz.

DOPOLEDNÍ

- Dopolední přednášky vždy v 10.00–12.00 přímo v herně, kde si mohou vaše děti během přednášky pohrát.

- Čt 10. 5. / AGRESE A NEKLID – přednáší Mgr. Kateřina Neubaerová, Dis.
- Út 15. 5. / DĚTSKÝ VZDOR – přednáší PhDr. Ilona Špaňhelová.
- Čt 24. 5. / HRANICE V RODINĚ A VÝCHOVĚ – přednáší Mgr. Kateřina Neubaerová, Dis.
- So 26. 5. / FOCENÍ v MC Domeček – 10 ks fotografií v digitální podobě za 550,- Kč. Přihlášení na adamfoto@adamfoto.cz nebo na telefonu 608 158 798.

Pravidelné zájmové aktivity pro děti:

- Angličtina
Út 14.15–15.00 děti ve věku 10–11 let
16.30–17.15 děti ve věku 4–6 let
ČT 16.10–16.55 děti ve věku 4–6 let
17.05–17.50 děti ve věku 6–8 let

Dále v MC Domeček probíhají tyto kroužky pro děti:

- Montessori pracovní; Malý vědec – věda pro děti od 4 do 8 let; Hrajeme si s matematikou – hravá matematika pro děti od 4 do 8 let a Malý muzikant (www.malymuzikant.cz).

Pravidelné zájmové aktivity pro dospělé, na kterých vás rádi přivítáme:

- Po / 12.20–13.10 / Pilates – cvičení vhodné pro všechny věkové kategorie 18.15–19.15 Angličtina pro mírně pokročilé
- Út / 17.30–18.30 Angličtina pro dospělé
- Čt / 14.30–15.30 Francouzština

PORADNÝ:

- Po / 9.00–10.00 / **Laktační poradna** (nutno objednat na tel. 604 572 712), 100 Kč.
- Út / 9.30–11.0 / **Poradna efektivního rodičovství** (nutno objednat na tel. 608 708 786), zdarma.
- St / 18.00–19.30 / **Poradna přirozeného plánování rodičovství** (nutno objednat předem na ppr.por@seznam.cz) zdarma.
- Čt / 11.00–12.00 / **Poradna těhotenství a porod** – MUDr. Hana Belošovičová, PhD. (nutno objednat předem na e-mailu: poradnamcdomecek@seznam.cz), zdarma.

Aktuální informace: www.mc-domecek.cz
nebo www.facebook.com/MCDomecek
na tel.: **773 993 985**

Přihlášky na: mcdomecek@praha.ymca.cz.

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- **7. 5.** (pondělí) od 19.30 hod v KCMT – **setkání společenství Hnutí fokoláre**. Slovo života na květen: „Ovocem ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost.“ (Gal 5, 22). Společensví je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949.
- **Biblické hodiny**. Setkání probíhají každé úterý od 18.45 na faře u sv. Františka. V květnu budou 15. a 22. V červnu a o prázdninách nebudou. Srdečně zve P. Michal Privara.
- **Setkání Život z víry**. Probíhají každou středu od 19 hodin ve farním sále s jáhnem Pavlem Urbanem. Probírá se výklad Vyznání víry podle Tomáše Akvinského. Pro zájemce, kteří se chtějí blíže seznámit se základy křesťanské víry. Vezměte si s sebou tužku a sešit na své poznámky.
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V květnu se sejdem 2., 9., 16., 23. a 30. 5. Lýdia Murínová tel.: 730 825 301
- **Páteční dopolední setkávání** – každý pátek v 9 hod. bohoslužba slova v kapli KCMT, po ní následuje společné posezení ve foyer. Srdečně zveme! Jana a Viktor Friedovi.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

- **10. 5. / 19.00 – ZMT – Já, Bůh a Fidel – kněz Reyes Pías Alberto**. O životním putování s Bohem na Kubě. Autogramiáda stejnojmenné knihy. Vstupné dobrovolné.
- **13. 5. / 14.00–17.00 – Květinová slavnost ke Dni Matek**. Odpoledne pro maminky i pro celou rodinu.
- **14. 5. / 16.00 – Tovaryšstvo Ježíšovo v Čechách**, přednáška P. Františka Hylmara SJ, pořádá SKS.
- **15. 5. / 18.00–21.00 – Podvečerní tanečnírna**. K tanci poslechu hraje „Hvězdný prach“. Vstupné pro jednotlivce 80,- / pro pár 150,-.
- **17. 5. / 19.00 – ZMT – Vztahy na zkoušku – PhDr. Mgr. Jeroným Klimeš, Ph.D.** český psycholog zabývající se psychologií rodiny.
- **19. 5. / 8.30–13.00 – Jarní dobrodení**.
- **20. 5. / 15.00 – Tradiční poutní setkání** u kapličky sv. Jana Nepomuckého na Hájích.
- **21. 5. / 19.30 – J.O.B. / divadelní hra**. Neptejme se, kde se bere zlo. Hledjeme, kde se rodí dobro. Scénář: Jan Zindulka. Režie: Vladimír Vácha. Divadlo KAIROS II. Vstupné doporučené 50,-.
- **27. 5. – Jihoměstské posvícení**. 10.00 mše svatá v KCMT, následuje společné agapé, 13.00 Žabí příběhy – pohádka pro děti.

KVĚTEN – čas lásky a dobrých skutků

Speciální akce na měsíc květen!!

Přijďte na kávu zdarma do naší farní kavárny CafeTerezie v KCMT. Ale musíte slíbit, že uděláte dobrý skutek anebo políbíte svou manželku nebo partnerku před obsluhou a jednu kávu budete mít zdarma, protože květen je lásky čas ve všech dimenzích.

V případě, že uděláte dobrý skutek, tak musíte prokázat čestným způsobem obsluhu, co dobrého jste provedli a vše musí posoudit o. Michal zejména během nedělní otevírací doby v kavárně.

Také tímto způsobem chceme, abychom si byli všichni blíží a prokazovali si gesta lásky.

25. 5. / NOC KOSTELŮ

■ Kostel sv. Františka

18.00 / mše svatá

19.00–23.00 / Italská kavárna

pod korunou stromu.

19.00–21.00 / Překvapení pro mladé od mladých.

19.30–20.30 / Kde je Bůh v současné Evropě? A co islám? Kam se ztratil Bůh? – (P. Karel Satoria OCSO, Lukáš Nosek Th.D, prof. Luboš Kropáček.)

21.15–22.30 / Jak a proč bolí rány od otce? Povídání s dr. Jurajem Sedláčkem pro otce a syny.

22.30–23.30 / Čtení z Bible a krásné literatury

■ Komunitní centrum Matky Terezy

17.00–22.30 / Cafe Terezie a knižní obchůdek.

17.00–17.30 / Dětská schola Terezka.

17.30–18.30 / Kostel na hraní (tvoření pro děti).

18.30–19.15 / Koncert MUSICA RUSTICA

19.30–20.30 / Na víno s farářem.

Komentované prohlídky, Stan setkání, Biblický kvíz, Tower Challenge.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / KVĚTEN

- **Evangelizační úmysl:** *Za poslání laiků*
– aby laici mohli své jedinečné poslání naplňovat skrze tvořivou odpověď vůči výzvám, kterým svět dnes čelí.
- **Národní úmysl:** za milost zakusit láskyplný pohled, kterým nás Bůh trvale provází a proměňuje (srv. Žl 139/138).

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE
U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–st 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě)

	Kostel sv. Františka	Kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině
2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** Bohoslužba zaměřena pro rodiny s dětmi (katecheze pro děti).

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou (kromě čtvrtka) nebo po dohodě

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	fara@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	fara@kcmt.cz
P. Michal Přívara (farní vikář)	605 346 353	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	
Václav Šebek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpaha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT **4200060575 / 6800** • farnost **19-9362170227 / 0100**

Příští uzávěrka bude 15. května 2018

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com

Fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov / 2018 / ročník 17

• redakce: Katka Friedlová, Anežka Králová • typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
• za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design